

התחלות חדשות

מאת: אנדרי טוט

ליבי, ליבי עם **סוכו** שעומד לפני תקופה קשה, אך לא לבד. **סוכו**, בדרכך הצלחת לגבש סביבך חברים רבים. ייתכן ולא כל מי שהיה צריך ללוות אותך ברגעים הקשים היה שם. אך יש רבים אחרים שתמיד אתך.

באותו יום בו הגעת מירושלים הרחוקה לגליל כדי להיפרד מנדב חזרת הביתה למציאות ולטרגדיה אישית. מאבל קבוצתי לאבל אישי. כמה עצוב. תהייה חזק ותמשיך בדרכך. יש עוד רבים שזקוקים לך.

כל סוף הוא גם התחלה. התחלות מביאות פעמים רבות גם התחדשות. לא קל להפוך דף ולהמשיך הלאה, אך יש להתעודד עם מה ועם מי שנותר בחיים.

ואולי הכי חשוב, ללמוד לא להחמיץ הזדמנויות, כי יש רגעים שלא חוזרים לעולם.

כזה רגע קסום חלף על אנשי השחייה כשהתעלו על כל מחלוקת ויריבות ותרמו מכספם, וטרחו והגיעו לגליל כדי לנחם וכדי להיפרד מחבר, משחיין עבר מאיש שחייה צעיר אך וותיק **נדב שנל**.

אירנה קווצ'וק, אימו של **איתי** בנו של נדב שנל ז"ל, כתבה מספר מילים ובקשה להודות לכולם:

אני רוצה להודות לכל האנשים היקרים שעזרו לי בזמן הקשה. ההתייחסות, האכפתיות שלכם והאהבה הגדולה חיזקה אותי. תודה רבה אירנה

ואני מוסיף:

לדבריה קיבלה "המון כסף" והייתה מאד מופתעת מרוחב הלב ומהרצון לעזור. אני רוצה לציין שלמרות ההתגייסות היפה ה"המון" מקל במידת מה על החיים בצפון, שאינם קלים. אך אנשים צנועים מסתפקים במועט.

היא נחושה בכל זאת לנסות להילחם על זכותה לגדל את בנו של נדב בארץ. כאן, אם יש מי שרוצה ויכול לעזור, יבורך. היא עדיין לא יכולה להתפרנס ללא אשרת עבודה או שהייה בארץ, למרות שיש לה הצעות עבודה, אבל היא לא יכולה לקבל שכר לפי החוק.

גם **איגוד השחייה** עבר "דום לב". החודש מצפים לחזרה שלו לחיים. כפי שידענו להתגייס ברגעים הקשים עבור חבר יקר, אני מציע להמשיך ולפעול, כל אחד בתחומו, להחזרתו של האיגוד לחיים ולחידוש הפעילות הכול כך חשובה לאוהבי השחייה. צר לי שהדברים נראים כפי שהם נראים, אבל כמו שכתבתי:

יש תקווה להתחדשות ויש ציפייה ללמוד מן העבר ולא להחמיץ הזדמנויות למעשים טובים, כי החיים חולפים ויש רגעים שלא חוזרים לעולם.